

मी इस्लाम धर्म प्राप्त केला, आणि त्यामुळे मी
येशू ख्रिस्त (शांती असो त्यांच्यावर) किंवा
सर्वशक्तिमान परमेश्वराच्या कोणत्याही
संदेष्ट्यावरचा विश्वास गमावला नाही

“सांगा (हे संदेष्टा): हे पुस्तकाचे लोकांनो!
आपण सर्व समान गोष्टींवर येऊया: आपण
अल्लाहशिवाय कोणाचीही उपासना करणार
नाही, आणि त्याला कोणालाही सहभागी
करणार नाही...” (कुरआन ३:६४)

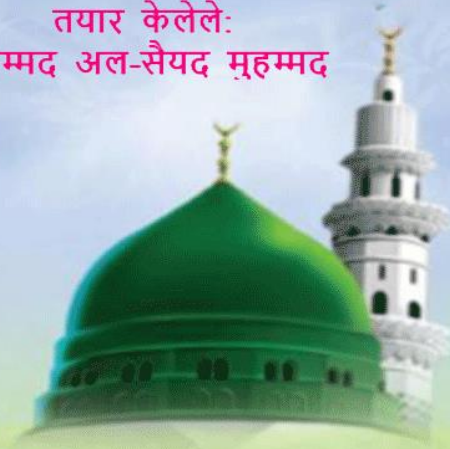
तयार केलेले:
मुहम्मद अल-सैयद मुहम्मद

روح الإسلام ديناً ولم يخسر الإيمان بالمسيح عليه السلام
أولاً مع أنبياء الله تعالى

मी इस्लाम धर्म प्राप्त केला, आणि त्यामुळे मी
येशू ख्रिस्त (शांती असो त्यांच्यावर) किंवा
सर्वशक्तिमान परमेश्वराच्या कोणत्याही
संदेष्ट्यावरचा विश्वास गमावला नाही

“सांगा (हे संदेष्टा): हे पुस्तकाचे लोकांनो! आपण
सर्व समान गोष्टींवर येऊया: आपण
अल्लाहशिवाय कोणाचीही उपासना करणार
नाही, आणि त्याला कोणालाही सहभागी करणार
नाही...” (कुरआन ३:६४)

तयार केलेले:
मुहम्मद अल-सैयद मुहम्मद

☞ देवाला इतर श्रद्धांमध्ये दिलेल्या निंदनीय विशेषणांपासून शुद्ध मानण्याचे आवाहन, उदाहरणार्थ:

○ यहूदी धर्म व ख्रिश्चन धर्माने देवाचे वर्णन असे केले की, त्याने माणसांची निर्मिती केल्याबद्दल त्याला पश्चात्ताप व खंत झाली (उत्पत्ति ६:६ मध्ये उल्लेख). ख्रिश्चन बायबलमध्ये यहूदी धर्मग्रंथ (जुना करार) समाविष्ट आहेत. पण पश्चात्ताप व खंत ही गोष्ट केवळ चुकीमुळे होते, जेव्हा परिणाम माहिती नसतो.

○ यहूदी धर्म व ख्रिश्चन धर्माने देवाचे वर्णन असे केले की, आकाश व पृथ्वी निर्माण केल्यानंतर तो विश्रांती घेतो व पुन्हा शक्ती प्राप्त करतो (निर्गम ३१:१७ मध्ये उल्लेख, इंग्रजी अनुवादानुसार). पण विश्रांती व शक्ती परत मिळवणे ही गोष्ट थकवा व श्रम यामुळेच होते.

❧ कृपया या पुस्तकाचा संदर्भ घ्या:

“इस्लाम, ख्रिश्चन धर्म, यहूदी धर्म यांची तुलना व त्यांच्यातील निवड”

“A Comparison Between Islam, Christianity, Judaism, and The Choice Between Them”

☞ देवाला वर्णद्विषापासून शुद्ध मानण्याचे आवाहन. कारण यहूदी धर्मप्रमाणे तो कोणत्या विशिष्ट व्यक्ती वा समूहाचा देव नाही. जसे की मानव आपल्या देवाने दिलेल्या स्वभावामुळे वर्णद्विषाचा तिरस्कार करतात, तसेच हा गुण देवाला लावणे योग्य नाही.

☞ देवाच्या गुणांच्या महानतेवर, परिपूर्णतेवर व सौंदर्यावर विश्वास ठेवण्याचे आवाहन—जे त्याच्या अमर्याद शक्ती, परिपूर्ण शहाणपणा व सर्व व्यापी ज्ञानावर भर देते.

☞ दैवी धर्मग्रंथ, संदेष्टे व देवदूतांवर विश्वास ठेवण्याचे आवाहन. याची तुलना एका यंत्राशी केली जाते. जसे की यंत्राच्या गुंतागुंतीच्या भागांना योग्य वापरासाठी व बिघाड टाळण्यासाठी त्याच्या निर्मात्याकडून मार्गदर्शक पुस्तिका आवश्यक असते (ज्यामुळे निर्मात्याचे अस्तित्व मान्य होते), त्याचप्रमाणे मानव—जो कोणत्याही यंत्रापेक्षा खूप अधिक गुंतागुंतीचा आहे—त्याला देखील मार्गदर्शन आवश्यक आहे, एक दैवी पुस्तिका जी त्याचे आचरण स्पष्ट करेल व देवाने घालून दिलेल्या नियमांनुसार त्याचे जीवन व्यवस्थित करेल. हे मार्गदर्शन देवाच्या संदेष्ट्यांमार्फत दिले जाते, ज्यांना देवाने निवडले, आणि देवदूतांच्या माध्यमातून आपली प्रकटने त्यांच्याकडे पोहोचवली.

☞ देवाच्या संदेष्ट्यांचे व दूतांचे स्थान उंचावण्याचे व त्यांना इतर श्रद्धांमध्ये लावण्यात आलेल्या निंदनीय कृतींपासून शुद्ध मानण्याचे आवाहन. कारण अशा कृतींना सदगुणी मनुष्याच्या स्वभावाशी सुद्धा सुसंगत मानता येत नाही—तर मग संदेश तर दूरच राहिले.

○ यहूदी धर्म व ख्रिश्चन धर्माने असा आरोप केला की, संदेश हारून यांनी वासराच्या मूर्तीची उपासना केली, इतकेच नव्हे तर तिच्यासाठी मंदिर बांधले व इस्राएलच्या मुलांना तिची उपासना करण्यास सांगितले (निर्गम ३२).

☞ देवाच्या अस्तित्वावर, त्याच्या ईश्वरत्वातील एकतेवर, त्याच्या महानतेवर व शक्तीच्या अपारत्वावर विश्वास ठेवण्याचे आवाहन.

☞ त्याच्याशिवाय (ना मानव, ना दगड, ना प्राणी, ना झाडे...) कुणालाही प्रार्थना व उपासना न करण्याचे आवाहन.

☞ त्याच्याशिवाय इतर कोणावरही भीती किंवा आशा न ठेवण्याचे आवाहन.

जसे एखादी व्यक्ती विचार करते: “कोणाने मला निर्माण केले आणि ही सर्व सृष्टी घडवली?” तर्कसंगत उत्तर असेच आहे की ज्याने सर्व निर्माण केले, तो निश्चितच एक सामर्थवान व महान देव आहे, जो “शून्यातून निर्माण” करण्याच्या क्षमतेने वर्णन केला जातो. कारण काहीतरी शून्यातून काहीतरी निर्माण करणे हे अशक्य आहे.

आणि जेव्हा तो विचारतो: “या देवाला कोणी निर्माण केले?” जर उत्तर दिले गेले की: “नक्कीच, आणखी एक देव आहे जो सामर्थ्य व महानतेने वर्णन केला जातो,” तर मग तो व्यक्ती अखंडपणे हा प्रश्न विचारत राहील आणि तेच उत्तर पुनः पुन्हा येईल. त्यामुळे तर्कसंगत उत्तर असे आहे की या निर्माणकर्त्या देवाला कोणी निर्माण केलेले नाही. तोच सृष्टीवर संपूर्ण सामर्थ्य असलेला आहे आणि तोच शून्यातून निर्माण करण्याची क्षमता ठेवतो. म्हणून तोच खरा देव आहे—एकमेव, अद्वितीय, उपासनेस योग्य.

शिवाय, देव (अल्लाह) एखाद्या निर्माण झालेल्या मानवामध्ये राहील असे मानणे योग्य नाही—जो झोपतो, लघवी करतो, मलविसर्जन करतो. त्याचप्रमाणे प्राण्यांसाठी (जसे गायी इत्यादी) देखील हे लागू होते—कारण त्यांचा शेवट मृत्यूने होतो आणि ते कुजणाऱ्या प्रेतांमध्ये रूपांतरित होतात.

❧ कृपया या पुस्तकाचा संदर्भ घ्या:

“हिंदू आणि मुस्लिम यांच्यातील शांत संवाद”

“A Quiet Dialogue between a Hindu and a Muslim”.

देवाचे पुतळे किंवा इतर स्वरूपांमध्ये चित्रण करण्यापासून दूर राहण्याचे आवाहन—कारण तो मानवी कल्पनेतील व मानवी हातांनी बनवलेल्या कोणत्याही प्रतिमेपेक्षा खूपच उच्च आहे.

❧ कृपया या पुस्तकाचा संदर्भ घ्या:

“बौद्ध आणि मुस्लिम यांच्यातील शांत संवाद”

“A Peaceful Dialogue Between a Buddhist and a Muslim”.

☞ देवाला अपत्याची गरज नाही असे मानण्याचे आवाहन—कारण तो एकच आहे, तो कोणाचाही जन्मलेला नाही. त्यामुळे त्याला अपत्य उत्पन्न करण्याचीही गरज नाही. जर त्याने अपत्य उत्पन्न केले असते, तर त्याला दोन, तीन किंवा अधिक अपत्ये होण्यापासून काय रोखले असते? आणि त्यांना देवत्व देण्यास हे कारण ठरले नसते का? मग प्रार्थना व उपासना अनेक देवांकडे वळल्या असत्या.

[पुस्तकातून: इस्लाम धर्माचा संदेश मुहम्मद (शांती असो त्यांच्यावर) यांच्यावर विश्वास का ठेवावा?]

[Why Believe in the Prophet of Islam, Muhammad (peace be upon him)?]

शीर्षकावर आधारित आपण चर्चा करित आहोत [मी इस्लाम धर्म प्राप्त केला, आणि त्यामुळे मी येशू ख्रिस्त (शांती असो त्यांच्यावर) किंवा सर्वशक्तिमान परमेश्वराच्या कोणत्याही संदेष्ट्यावरचा विश्वास गमावला नाही.], तर प्रश्न असा आहे:

इस्लाम हा कसा मिळवलेला विजय आहे? आणि मी येशू ख्रिस्त (शांती असो त्यांच्यावर) किंवा कोणत्याही संदेष्ट्यावरचा विश्वास कसा गमावणार नाही?

सर्वात महत्त्वाचे म्हणजे, या विषयाकडे पाहताना व्यक्तीने स्वतःच्या इच्छा व पूर्वग्रहांपासून मुक्त होणे आवश्यक आहे, आणि विचार करण्याची अल्लाहने (परमेश्वराने) मानवाला दिलेली देणगी वापरून योग्य-बरोबर व चुकीचे यात फरक करून तर्कसंगत व शुद्ध बुद्धीच्या आधारावर निर्णय घेणे आवश्यक आहे—विशेषतः देवावरील (निर्मात्यावर, परमेश्वरावर) विश्वासासंबंधी, कारण या विश्वासाबद्दल मनुष्य आपल्या पालनकर्त्यापुढे जबाबदार आहे. यामुळे व्यक्तीला देवाच्या महानतेला साजेशा सर्वोत्तम श्रद्धेचा शोध घेण्याची संधी मिळते. एखादी व्यक्ती इस्लाममध्ये मिळालेला लाभ व विजय तेव्हाच अनुभवते, जेव्हा तो त्याच्या सत्यतेची साक्ष पाहतो आणि संदेश मुहम्मद (शांती असो त्यांच्यावर) यांचे संदेश सत्य असल्याचे पुरावे व साक्षात्कार करतो. मग तो मनुष्य अल्लाहचे आभार मानतो की, त्याने त्याला इस्लाम धर्माची देणगी दिली आणि त्याची सत्यता व त्याच्या संदेष्ट्याचा संदेश ओळखण्याची क्षमता दिली.

संक्षेपाने सांगायचे झाल्यास, या पुराव्यांपैकी काही खालीलप्रमाणे आहेत:

प्रथम: संदेश मुहम्मद (शांती असो त्यांच्यावर) आपल्या लोकांमध्ये लहानपणापासूनच आदर्श नैतिक गुणांसाठी प्रसिद्ध होते. हे गुण स्पष्ट करतात की अल्लाहने त्यांना संदेष्टेपदासाठी निवडण्यामध्ये किती शहाणपणा दाखवला. या गुणांच्या अग्रभागी त्यांच्या सत्यता व विश्वासाहता होत्या. एखादा माणूस, ज्याला या गुणांमुळे टोपणनावे दिली गेली, त्याने सत्यतेचा त्याग करून आपल्या लोकांशी खोटे बोलावे, आणि त्याहूनही मोठे म्हणजे देवाशी खोटे बोलून संदेष्टेपद व संदेशवाहकपदाचा दावा करावा, हे कल्पनाही करता येणार नाही.

दुसरे: त्यांचा संदेश (शांती असो त्यांच्यावर) शुद्ध प्रवृत्ती व निरोगी बुद्धीशी सुसंगत आहे. यात समावेश आहे:

- कुरआनाचा चमत्कार (कयामतपर्यंत राहणारा महान चमत्कार), त्याच्या अद्वितीय शैलीसह, जिथे प्रवीण अरबी वक्ते एकही सूरा तयार करू शकले नाहीत, अगदी त्याच्या सर्वात लहान सूर्यासारखीही नाही.
- पवित्र कुरआनने अनेक अदृश्य गोष्टींचा उल्लेख केला आहे (भूतकाळ, वर्तमान व भविष्य), ज्यामध्ये १,४०० वर्षांपूर्वी कोणालाही माहिती नसलेली अनेक वैज्ञानिक तथ्ये समाविष्ट आहेत. नंतर आधुनिक विज्ञानाने त्यातील सत्यता व अचूकता शोधून काढली. यामुळे विविध वैज्ञानिक क्षेत्रातील अनेक शास्त्रज्ञ इस्लाम स्वीकारण्यासाठी प्रेरित झाले. [उदाहरणार्थ, टोकियो वेधशाळेचे संचालक प्रा. योशिहिदे कोझाई यांनी कुरआनातील खगोलशास्त्रीय तथ्यांवर आपले गंभीर कौतुक व्यक्त केले].
- उदाहरण म्हणजे अल्लाहने सांगितले की तो विश्वाचा विस्तार सुरू ठेवेल: “आणि आकाश आम्ही बळाने निर्माण केले, आणि आम्ही ते विस्तारतो आहोत” [अध-धारियात: ४७].
- हे वैज्ञानिक दृष्ट्या फक्त आधुनिक युगात शोधले गेले. कुरआनाचे शब्द किती अचूक आहेत आणि ज्ञान व चिंतनाकडे त्याचे आवाहन किती प्रभावी आहे!
- कुरआनातील पहिले वचन जे अल्लाहने पाठविले ते आहे: “वाचन करा आपल्या पालनकर्त्याच्या नावाने, ज्याने निर्माण केले” [अल-अलक: १].
- वाचन हे ज्ञान व समज प्राप्त करण्याचा मार्ग आहे, आणि त्यामुळे मानवतेची प्रगती जीवनाच्या सर्व क्षेत्रात होते.
- कृपया या पुस्तकाचा संदर्भ घ्या: “इस्लाम आणि आधुनिक विज्ञानातील शोध हे मुहम्मद (शांती असो त्यांच्यावर) यांच्या पैगंबरत्व आणि संदेशाचे पुरावे आणि साक्ष आहेत” “Islam and the Discoveries of Modern Science as the evidence and proofs of the prophethood and messengership of Muhammad (peace be upon him)”.
- तार्किक टिप्पणी: वरील नमूद केलेले हे एक न्याय्य निकष आहे ज्याचा वेगवेगळ्या पातळीवरील सर्व मंदू वापर करू शकतात, कोणत्याही संदेशा किंवा प्रेषिताच्या सत्यतेची ओळख पटवण्यासाठी आणि परिणामी त्याच्या संदेश आणि दाव्याच्या सत्यतेसाठी. जर एखाद्या यहुदी किंवा ख्रिश्चनाला विचारले: “तुम्ही एका विशिष्ट संदेशाच्या पैगंबरत्वावर का विश्वास ठेवला, जेव्हा तुम्ही त्याच्या कोणत्याही चमत्काराचे साक्षीदार नव्हता?” उत्तर असेल: कारण त्याच्या चमत्कारांचे वर्णन करणाऱ्या लोकांच्या सातत्यपूर्ण साक्षीमुळे.
- ✓ हे उत्तर तर्कशुद्धपणे पैगंबर मुहम्मद (शांती असो त्यांच्यावर) यांच्यावर विश्वास ठेवण्याकडे नेईल, कारण त्यांच्या चमत्कारांचे सातत्यपूर्ण वर्णन कोणत्याही इतर संदेशापेक्षा जास्त आहे.

कैद्यांशी सौजन्याने वागण्याचे आवाहन करतो आणि त्यांना इजा करण्यास मनाई करतो.

■ कृपया या पुस्तकाचा संदर्भ घ्या:

“इस्लामचे शिक्षण आणि ते भूतकाळातील व वर्तमानातील समस्यांचे समाधान कसे करतात”

“Islam's Teachings and How They Solve Past and Current Problems”.

तिसरे: अल्लाहने संदेशा मुहम्मद (शांती असो त्यांच्यावर) यांच्यामार्फत केलेल्या चमत्कार व विलक्षण घटना, ज्या त्यांना दिलेल्या अल्लाहच्या सहाय्याचे साक्षी आहेत. या दोन भागांत विभागलेल्या आहेत:

- **भौतिक चमत्कार:** जसे त्यांच्या बोटामधून पाणी बाहेर येणे, ज्यामुळे विश्वासूंना तहानेमुळे नष्ट होण्यापासून अनेक प्रसंगी वाचवण्यात आले.
- **अभौतिक (गैर-शारीरिक) चमत्कार:**
 - त्यांची प्रार्थना स्वीकारली जाणे, जसे पावसासाठी प्रार्थना.
 - संदेशा मुहम्मद (शांती असो त्यांच्यावर) यांनी अनेक अदृश्य गोष्टींची भविष्यवाणी केली: जसे इजिप्त, कॉन्स्टँटिनोपल आणि जेरुसलेम यांच्या भविष्यातील विजयांची व त्यांच्या राज्याच्या विस्ताराची भविष्यवाणी. त्यांनी पॅलेस्टाइनमधील अश्कलोनच्या जिंकण्याची व त्याच्या गाझाशी जोडल्या जाण्याचीही भविष्यवाणी केली (इतिहासात गाझा अश्कलोन म्हणून ओळखले जाते) त्यांच्या वचनातून: “तुमच्या जिहादमधील सर्वातम म्हणजे सीमांचे रक्षण करणे आहे, आणि त्यामधील सर्वातम अश्कलोनमध्ये आहे” [सिलसिला सहीहा, अल-अलबानी], ज्याचा सूक्ष्म अर्थ असा आहे की या हदीसमध्ये उल्लेख केलेली ही जागा भविष्यात महान जिहादाचे ठिकाण होईल, जिथे श्रेष्ठ लढवण्यांना अल्लाहच्या मार्गात धैर्य व चिकाटीने बचाव करावा लागेल. त्यांनी केलेली प्रत्येक भविष्यवाणी सत्य ठरली आहे.
 - संदेशा मुहम्मद (शांती असो त्यांच्यावर) यांनी १४०० वर्षांहून अधिक आधी अनेक वैज्ञानिक अदृश्य तथ्यांची भविष्यवाणी केली, आणि नंतर आधुनिक विज्ञानाने त्यातील सत्यता व अचूकता शोधून काढली. उदाहरण म्हणजे त्यांचे वचन: “जेव्हा शुक्राणूच्या थेंबावर चाळीस-दोन रात्रा पार जातील, तेव्हा अल्लाह त्यावर एखादा देवदूत पाठवतो, जो त्याचे स्वरूप तयार करतो आणि त्याचे ऐकणे, पाहणे, त्वचा, मांस व हाडे निर्माण करतो...” [मुस्लिम यांनी वर्णन केले].
 - आधुनिक विज्ञानाने शोधले आहे की, गर्भाधानाच्या तारखेपासून ४३व्या दिवसापासून, विशेषतः सातव्या आठवड्याच्या सुरुवातीला, भ्रूणाची हाडांची रचना पसरू लागते आणि मानवी रूप दिसू लागते, जेव्हा संदेशाचे वचन सत्य ठरते.

○ त्यांचा असा आरोप की, संदेशा लूत यांनी दारू प्यायली आणि आपल्या दोन मुलींशी संबंध ठेवून त्यांच्यापासून मुले झाली (उत्पत्ति १९). सर्वशक्तिमान अल्लाहने ज्यांना आपल्या सृष्टी व स्वतःमध्ये दूत म्हणून निवडले, त्यांच्यावर असे आरोप करणे म्हणजे अल्लाहच्या निवडीवर टीका करणे होय—जणू त्याला अदृश्य ज्ञान नाही वा त्याच्याकडे अनुकरण केले जाणार होते. पण जर संदेशा व दूतसुद्धा अशा निंदनीय कृतीपासून वाचले नाहीत, तर त्यांच्या अनुयायांचे काय? मग हेच एक कारण ठरले असते की असे पाप पसरले असते.

☞ कयामतच्या दिवशी विश्वास ठेवण्याचे आवाहन — जेव्हा सजीव प्राण्यांना मृत्यूनंतर पुन्हा उठवले जाईल, आणि नंतर हिशेब होईल. विश्वास व सद्गुणांसाठी (शाश्वत आनंदी जीवनात) महान बक्षीस मिळेल, आणि अविश्वास व दुष्कर्मासाठी (दुःखदायी जीवनात) कठोर शिक्षा होईल.

☞ सदाचारपूर्ण कायदे व उच्च शिक्षणांचे आवाहन, तसेच मागील धर्मांमध्ये झालेल्या विकृतींचे निरसन, उदाहरणार्थ:

- **स्त्रिया:** यहुदी व ख्रिश्चन धर्मानुसार, हव्वा (आदमची पत्नी, शांती असो त्यांच्यावर) ही आदमच्या अवज्ञेची कारणीभूत ठरली, कारण तिने त्याला आपल्या पालनकर्त्याने निषिद्ध ठरविलेल्या झाडाचे फळ खाण्यास प्रवृत्त केले (उत्पत्ति ३:१२), आणि देवाने तिला गर्भधारणा व प्रसूतीच्या वेदनांनी तसेच तिच्या संततींना शिक्षा केली (उत्पत्ति ३:१६). पण पवित्र कुरआनने स्पष्ट केले की, आदमच्या अवज्ञेचे कारण शैतानाची फसवणूक होती (त्याच्या पत्नी हव्वामुळे नव्हे), जसे [सुरह अल-आराफ: १९-२२] आणि [सुरह ताहा: १२०-१२२] मध्ये नमूद आहे. अशा प्रकारे पूर्वीच्या धर्मांनी स्त्रियांविषयी ठेवलेला तिरस्कार दूर झाला. इस्लाम स्त्रियांना त्यांच्या जीवनाच्या सर्व टप्प्यांमध्ये सन्मान देण्यासाठी आला. याचे उदाहरण म्हणजे संदेशा मुहम्मद (शांती असो त्यांच्यावर) यांचे वचन: “स्त्रियांशी सौजन्याने वागा” [सहीह बुखारी], तसेच त्यांचे वचन: “ज्याला मुलगी असेल आणि तिला जिवंत पुरणार नाही, तिचा अपमान करणार नाही, व मुलाला तिच्यापेक्षा अधिक महत्त्व देणार नाही, अल्लाह त्याला तिच्यामुळे स्वर्गात प्रवेश देईल.” [अहमद यांनी वर्णन केले].

- **युद्धे:** यहुदी व ख्रिश्चन धर्मांमध्ये अनेक युद्धकथा आहेत, ज्यात सर्वांचा (मुलं, स्त्रिया, वृद्ध व पुरुष) संहार करण्याचे आवाहन आहे (उदा. योशवा ६:२१), ज्यामुळे आजच्या काळातील हत्याकांड व नरसंहार (जसे पॅलेस्टाइनमध्ये) यांचे स्पष्टीकरण होते. परंतु इस्लाममध्ये युद्धातील सहिष्णुतेचे दर्शन होते—फसवणूक निषिद्ध आहे, मुलं, स्त्रिया, वृद्ध व न लढणारे यांना मारणे मनाई आहे. याचे उदाहरण म्हणजे संदेशा मुहम्मद (शांती असो त्यांच्यावर) यांचे वचन: “बालक, मूल, स्त्री किंवा वृद्ध यांना मारू नका” [अल-बैहकी यांनी वर्णन केले]. तो मुसलमानांशी लढलेल्या

खिळणे, हत्या करणे आणि दफन करणे यांचा समावेश असेल, तर अशा प्रकारचा अपमानजनक विश्वास महान देवाला शोभत नाही.

- ख्रिस्त (शांती असो त्यांच्यावर) यांनी अन्न खाल्ले आणि त्यांना शौचास जावे लागत असे हे सर्वांना माहीत आहे. अशा प्रकारचे वर्णन देवाला शोभणारे नाही आणि देवाने अशा सृष्टीतील मानवामध्ये अवतार घ्यावा हे मान्यताच नाही — जो झोपतो, मुततो, शौच करतो, आणि ज्याच्या पोटात अस्वच्छ व घाणेरडा मलमूत्र साठतो.

- जसे एक छोटे, मर्यादित भांडे समुद्राचे पाणी धारण करू शकत नाही, त्याचप्रमाणे देव एका दुर्बल प्राण्याच्या गर्भात समाविष्ट झाला असे म्हणणे स्वीकारार्ह नाही.

- तसेच, एखाद्याने दुसऱ्याचा पाप उचलावे हे तर्कसंगत नाही, जरी तो त्याचा पिता किंवा माता असला तरी. आणि हे ख्रिश्चन धर्मग्रंथातच नमूद आहे: “पित्यांना त्यांच्या मुलांमुळे मृत्युदंड दिला जाणार नाही, आणि मुलांनाही त्यांच्या पित्यांमुळे मृत्युदंड दिला जाणार नाही; प्रत्येकजण आपल्या स्वतःच्या पापामुळे मरेल” (व्यवस्थाविवरण 24:16). तसेच: “जो पाप करतो तोच मरेल. पुत्र पित्याच्या अपराधाचा भागीदार होणार नाही, आणि पिता पुत्राच्या अपराधाचा भागीदार होणार नाही. धार्मिकाच्या धार्मिकतेचे श्रेय त्यालाच मिळेल, आणि दुष्टाच्या दुष्टपणाचे फळ त्याच्यावर येईल” (यहेज्केल 18:20). त्यामुळे आदामाच्या अपमानामुळे त्याची संतती जे पाप केलेले नाही ते त्यांच्यावर टाकणे तर्कसंगत नाही. म्हणून, मूल पापाचा विचार बायबलच्या स्वतःच्या विधानानुसार नाकारला जातो, आणि परिणामी प्रायश्चिताचा विषयही तर्काला न पटणारा आणि दोषपूर्ण ठरतो.

- जर आपण गृहीत धरले की आदामाच्या अवज्ञेसाठी (जी फक्त निषिद्ध झाडाचे फळ खाणे होती) देवाकडून क्षमा मिळवण्यासाठी क्रूसावर खिळणे आणि हत्या आवश्यक होते, तर मग का नाही आदामालाच — ज्याने पाप केले — क्रूसावर खिळले आणि ठार केले गेले, ख्रिस्ताऐवजी — जो प्रवचन करणारा, धर्मनिष्ठ शिक्षक, भक्त, आणि आपल्या आईशी अत्यंत निष्ठावंत होता? त्याहूनही अधिक, देव स्वतः मानवाच्या रूपात अवतरला आणि त्याला क्रूसावर खिळणे व हत्या करणे आवश्यक होते अशी विचित्र दावाही केला गेला!

- आणि आदामानंतर मानवतेने केलेल्या मोठ्या पापांचे आणि गुन्ह्यांचे काय? त्यासाठी पुन्हा देवाने नवीन मानवी रूपात अवतार घ्यावा आणि पुन्हा क्रूसावर खिळून हत्या व्हावी का? जर असे असेल, तर मानवतेसाठी प्रायश्चिताच्या भूमिकेसाठी हजारो ख्रिस्तांची गरज भासली असती.

- देवाने आदामाच्या अवज्ञेला (जर त्याने पश्चात्ताप केला आणि आपली चूक मान्य केली असेल) इतर पापांप्रमाणे माफ का करू नये? तो ते करण्यास असमर्थ आहे काय? निश्चितच नाही — तो समर्थ आहे.

पवित्र कुरआनमध्ये [आल-इ-इमरान: 96] मध्ये (बक्का) म्हणून नमूद केले आहे. आणि हा मजकूर किंग जेम्स व्हर्जन आणि इतरांमध्ये [valley of Baka] म्हणून निश्चित आहे, जिथे [Baka] या शब्दाचे पहिले अक्षर मोठ्या अक्षरात लिहिले आहे, हे दाखविण्यासाठी की तो एक नाम आहे, आणि नामे भाषांतरित केली जात नाहीत.

■ कृपया या पुस्तकाचा संदर्भ घ्या:

“मुहम्मद (शांती असो त्यांच्यावर) खरोखरच अल्लाहचा संदेश आहे.”
“Muhammad (Peace be upon him) Truly Is the Prophet of Allah”.

- **इस्लामचे मध्यमपण आणि सार्वत्रिकता:** इस्लाम हा शांततेचा धर्म आहे जो सर्वांना सामावून घेतो, त्यांचे अधिकार मान्य करतो आणि अल्लाहच्या सर्व संदेशांवर विश्वास ठेवण्याचे आवाहन करतो.

- इस्लाम प्रत्येक गोष्टीत मध्यमपणा घेऊन येतो, विशेषतः श्रद्धेच्या बाबतीत, ख्रिश्चन धर्मातील सर्वात गंभीर प्रश्न — म्हणजे ख्रिस्त (शांती असो त्यांच्यावर) यांचा प्रश्न — हाताळतो. तो आवाहन करतो:

- ख्रिस्त येशू (शांती असो त्यांच्यावर) यांच्या संदेशपदावर विश्वास ठेवणे, त्यांच्या जन्माचा चमत्कार, आणि ते पाळण्यात असताना बोलण्याचा चमत्कार — हा अल्लाहकडून एक चिन्ह होता, ज्यामुळे यहुदी धर्माने त्यांच्या आईवर टाकलेला अनैतिकतेचा आरोप खोटा ठरला, तिला सन्मान मिळाला, आणि नंतर त्यांच्या संदेशपद व संदेशवाहकत्वाचा पुरावा झाला.

✓ तर्काच्या दृष्टीकोनातून: हेच तर्कसंगत आणि मध्यम विधान आहे — ज्यामध्ये यहुदी धर्माने ख्रिस्त (शांती असो त्यांच्यावर) यांच्या संदेशाला नाकारले, त्यांच्यावर निंदा केली, त्यांच्या जन्माला व्यभिचाराशी जोडले, आणि त्यांच्या आईवर अनैतिकतेचा आरोप केला — अशा दुर्लक्षाशिवाय; आणि ख्रिश्चन धर्माने केलेल्या अतिरेक व अतिशयोक्तीशिवाय, ज्यांनी त्यांना दैवत्व दिले.

- **तर्काच्या दृष्टीकोनातून स्पष्ट होणारे:**

- जशी शुद्ध स्वभाव आणि सुदृढ बुद्धी मनुष्याच्या स्वभावाचे प्राण्याच्या स्वभावाशी एकत्रीकरण मान्य करू शकत नाही (उदा. मनुष्याचे गायीशी किंवा इतर प्राण्यांशी लग्न) जेणेकरून अर्धा-मनुष्य आणि अर्धा-गाय असा प्राणी जन्माला येईल, कारण असे होणे म्हणजे माणसाचे कमीपणा आणि अवमूल्यन होय — जरी मनुष्य आणि प्राणी दोघेही सृष्टीतील जीवच असले तरी. त्याचप्रमाणे, शुद्ध स्वभाव आणि सुदृढ बुद्धी देवत्वाच्या स्वभावाचे मानवाच्या स्वभावाशी एकत्रीकरण मान्य करू शकत नाही, ज्यामुळे दैवी आणि मानवी स्वभाव एकत्र असलेला काहीतरी निर्माण होईल, कारण हे देवाला कमीपणा आणि अपमान ठरेल. देव आणि मनुष्य यांच्यात प्रचंड फरक आहे, विशेषतः जेव्हा त्या अस्तित्वाचा जन्म गुप्तांगातून झाला असेल; आणि जर त्या विश्वासात अपमान, थुंकणे, चापट मारणे, कपडे काढून टाकणे, क्रूसावर

- **वरील व्यतिरिक्त, अल्लाहने जतन केलेल्या त्यांच्या जीवनचरित्राद्वारे त्यांच्या संदेशाची सत्यता स्पष्ट होते:**

1. त्यांनी नेहमी उपासनेच्या कृती, उच्च शिक्षण, आणि उदात्त नैतिकता यांच्या अंमलबजावणीसाठी उत्सुकता दाखवली, तसेच या तात्पुरत्या जगात त्यांची भक्ती आणि संयम होता.

2. पैगंबर मुहम्मद (शांती असो त्यांच्यावर) यांनी मक्केच्या लोकांकडून संपत्ती, राजेपद, सन्मान, आणि त्यांच्या श्रेष्ठ कन्यांशी विवाहाच्या ऑफर नाकारल्या, त्यांच्या संदेशाचा त्याग करण्याच्या बदल्यात (अल्लाहच्या एकतेसाठी, त्याची शुद्ध उपासना करण्यासाठी, मूर्तीपूजेचा त्याग करण्यासाठी, चांगल्या गोष्टींचा आदेश देण्यासाठी, आणि वाईट गोष्टींना प्रतिबंध करण्यासाठी). त्याऐवजी, त्यांनी त्यांच्या लोकांकडून त्रास, शत्रुत्व, छळ, आणि युद्धे सहन केली.

3. त्यांनी त्यांच्या सहकाऱ्यांना आणि राष्ट्रांला त्यांच्या स्तुतीमध्ये अतिरेक करू नये असे शिकवले. त्यांनी म्हटले: “माझी स्तुती ख्रिश्चनांनी मरियमचा पुत्र येशूची जशी केली तशी करू नका. मी फक्त एक सेवक आहे, म्हणून म्हाणा: अल्लाहचा सेवक आणि त्याचा संदेशवाहक” [सहीह बुखारी].

4. अल्लाहने त्यांचे रक्षण केले, जोपर्यंत त्यांनी त्यांचा संदेश पोहचविला, आणि त्यांना इस्लामिक राज्य स्थापण्यात आनंद दिला.

✓ हे सर्व पुरावे पुरेसे नाहीत का की ते (शांती असो त्यांच्यावर) त्यांच्या दाव्यात सत्य आहेत आणि अल्लाहकडून संदेशवाहक आहेत?

- **आम्ही लक्षात घेतो:**

➤ (व्यवस्थाविवरण 33:2) मध्ये “आणि तो दहा हजार पवित्रांसह आला” हा वाक्यांश अरबी मजकुरातून [आणि तो पर्वत फारणहून तेजस्वी झाला] या वाक्यांशानंतर हटविला गेला आहे. हे पैगंबर मुहम्मद (शांती असो त्यांच्यावर) यांच्या भविष्यवाणीसारखे आहे, जसे सूर्य उगवतो आणि त्याचे प्रकाश क्षितिजावर पसरतो. (उत्पत्ति 21:21) मध्ये नमूद केले आहे: “आणि तो - इस्माईल - फारणच्या वाळवंटात राहिला”, आणि हे सततच्या परंपरेने ज्ञात आहे की इस्माईल (शांती असो त्यांच्यावर) हिजाज प्रदेशात राहत होते. म्हणून, फारण पर्वत म्हणजे मक्केतील हिजाज पर्वत आहेत. त्यामुळे, हे स्पष्टपणे पैगंबर मुहम्मद (शांती असो त्यांच्यावर) यांचा संदर्भ देते, जेव्हा ते मक्का जिंकण्यासाठी आले, रक्तपाताशिवाय, आणि त्यांनी त्यांच्या लोकांना क्षमा केली, दहा हजार सहकाऱ्यांसह. हा हटवलेला भाग [आणि तो दहा हजार पवित्रांसह आला] किंग जेम्स व्हर्जन, अमेरिकन स्टॅंडर्ड व्हर्जन, आणि अॅम्प्लिफाइड बायबलमध्ये निश्चित आहे.

➤ (स्तोत्र 84:6) मधील यात्रेकरूच्या स्तोत्रात, (बाका) हा शब्द अरबी मजकुरात बदलला गेला आहे, ज्यामुळे तो स्पष्टपणे मक्केतील काबाच्या यात्रेचा संदर्भ देत नाही, जो पैगंबर मुहम्मद (शांती असो त्यांच्यावर) यांचा जन्मस्थळ आहे. (मक्का) ला (बक्का) म्हटले जाते. हे

करत नाही) आणि त्याच्यावर माझा प्रेम आणि सन्मान कायम ठेवतो, कारण इस्लाममध्ये ख्रिस्त (त्यांच्यावर शांती असो) उच्च आणि महान स्थान ठेवतो, तसेच त्याची आई, कुळपुत्री मरियम (त्यांच्यावर शांती असो), आणि मी कोणत्याही संदेष्ट्यावर विश्वास गमावत नाही, तर त्यात कोणती हानी आहे?

अल्लाह आम्हा सर्वांना चांगल्या आणि योग्य मार्गावर नेओस.

➤ ख्रिस्त यांनी आपल्या शिष्यांना एकमेकांना शांतीच्या अभिवादनाने अभिवादन करायला देखील शिकवले, जसे (योहान २०:२१, २६) मध्ये आहे. हेच इस्लाममधील अभिवादन आहे, ज्यामध्ये म्हटले जाते: "तुमच्यावर शांती असो" आणि उत्तर असे दिले जाते: "आणि तुमच्यावरही शांती असो."

➤ अनेक लोक, इस्लाम स्वीकारल्यानंतर असे म्हणतात: आता आम्ही पूर्वीपेक्षा अधिक चांगले ख्रिस्ती आहोत, कारण आम्ही ख्रिस्ताच्या शिकवणीचे पालन करतो.

● **आम्ही स्पष्ट करतो:** पवित्र कुरआनमध्ये संपूर्ण सूर्या आहे ज्याचे नाव "सूरा मरियम" आहे, जी ख्रिस्त आणि त्यांची आई (त्यांच्यावर शांती असो) यांचा सन्मान करते, जे बायबलमध्ये सापडत नाही.

- इस्लाम ख्रिस्त येशू आणि त्यांच्या आईचे स्थान उंचावतो आणि लोकांना त्यांच्यावर विश्वास ठेवण्याचे आवाहन करतो, कारण तो अल्लाहने पाठवलेला एक श्रेष्ठ संदेष्टा आहे, आणि त्याच्या शिकवणीचे पालन करण्याचे आवाहन करतो, कारण ती इस्लामच्या शिकवणीशी जुळतात, ज्या संदेष्टा मुहम्मद (सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम) यांनी आणल्या आहेत.

❧ कृपया या पुस्तकाचा संदर्भ घ्या:

"एखाद्या ख्रिस्ती आणि मुसलमान यांच्यातील शांत संवाद."

"इस्लाम धर्म म्हणून का निवडावा?"

"A Quiet Dialogue Between a Christian and a Muslim."

"Why choose Islam as a religion?"

■ **निष्कर्ष म्हणून,** जसे सादरीकरण वस्तुनिष्ठ होते आणि स्पष्ट कारणाशी सहमत होते की अल्लाहने आपल्याला योग्य आणि चुक यामधील फरक ओळखण्यासाठी मेंदू दिला आहे आणि जे शुद्ध आत्मा उच्च धार्मिक श्रद्धाबद्दल आकांक्षा करतात त्यास सहमत होते, जे कुणी पैगंबर मुहम्मद (सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम) यांच्या संदेशाच्या सत्यतेचे पुरावे ओळखले आहे आणि अद्याप विश्वास ठेवलेला नाही, त्याच्यासाठी प्रश्न:

● तुम्हाला काय रोखत आहे की तुम्ही इस्लामबद्दल प्रामाणिकपणे विचार करायला सुरुवात करू नका आणि विचार करा की हा धर्म तुमच्या प्रश्नांचे उत्तर देतो का (विशेषतः अल्लाह (देव) मध्ये श्रद्धेबद्दल जे तुम्हाला इतर धर्मांमध्ये सापडत नाही)? कारण तुम्ही अल्लाहसमोर तुमच्या श्रद्धेसाठी आणि तुमच्या निवडीमध्ये सत्य शोधण्याबद्दल उत्तरदायी असाल.

● जर मी इस्लाम निवडून जिंकले, जो मला माझ्या सर्व प्रश्नांचे तार्किक आणि सोपे उत्तर देतो, आणि मेंदूवर एखाद्या संकल्पनेचा जबरदस्तीचा स्वीकार घालत नाही, आणि मी ख्रिस्तावर (त्यांच्यावर शांती असो) माझा विश्वास गमावत नाही (योग्य प्रकारे, जो निसर्गाशी सुसंगत आहे आणि स्पष्ट कारण व तार्किक विचारांशी विरोधाभास

● जर ख्रिस्ताच्या देवत्वाचा दावा त्याच्या पित्याशिवाय जन्मामुळे असेल, तर आदामाविषयी काय म्हणावे, जो आईवडील दोघांशिवाय जन्मला होता?

● जर ख्रिस्ताच्या देवत्वाचा दावा त्याच्या चमत्कारांवर आधारित असेल, तर मग पैगंबर मुहम्मद ﷺ आणि इतर पैगंबरांविषयी काय म्हणावे ज्यांनी अनेक चमत्कार दाखवले? काय त्यांना दैवी मानले गेले आहे? निश्चितच नाही.

■ **ख्रिस्ताच्या स्वरूपाविषयी एक महत्त्वाची तार्किक स्पष्टता आहे:**

ख्रिस्ताचे स्वरूप — ज्याला ख्रिस्ती धर्मांनी दैवी तारणहार म्हटले आहे — हे मर्त्य किंवा अमर्त्य यापैकी एकच असू शकते. त्यामुळे खालील गोष्ट स्पष्ट होते:

1. जर ख्रिस्ताचे स्वरूप मर्त्य असेल तर तो देव नाही; त्यामुळे त्याच वेळी तो देव आणि तारणहार आहे ही दावणी अमान्य ठरते.

2. जर ख्रिस्ताचे स्वरूप अमर्त्य असेल कारण तो देव आहे, तर त्याचा मृत्यू झाला नाही, आणि त्यामुळे प्रायश्चित्त घडले नाही.

● जसे आपण तार्किकरीत्या स्पष्ट केले आहे की देवत्व आणि मानवता यांचा मिलाफ करून एखाद्या मानव रूपात (ख्रिस्तासारख्या) दोन्ही स्वरूपांचे एकत्रित अस्तित्व असणे हे चुकीचे आहे, तसेच इतर समाजांनी विविध काळात मांडलेल्या दावणींनाही हेच लागू होते. जसे भारतातील कृष्ण, पूर्व आशियातील बुद्ध, आणि प्राचीन इजिप्तमधील होरस — ज्याची कथा ख्रिस्ताच्या कथेपेक्षा जुनी आहे.

✓ म्हणून हे स्पष्ट होते की हा विश्वास हा केवळ प्राचीन राष्ट्रांच्या पौराणिक श्रद्धांचा उधार घेतलेला भाग आहे — वेगवेगळ्या गोष्टी, आख्यायिका आणि दंतकथा यांच्या रूपाने सादर केलेला — पण दैवी प्रकाशन किंवा तर्कसंगत पुरावा यावर आधारित नाही.

● **स्पष्टीकरण:**

➤ ख्रिस्ती धर्म येशू ख्रिस्ताच्या (त्यांच्यावर शांती असो) दैवीत्वाचा दावा करतो, जरी त्यांनी कधीही (कोणत्याही सुवार्तेमध्ये) स्पष्ट वाक्यात असे म्हटलेले नाही की ते देव आहेत किंवा "माझी उपासना करा", आणि त्यांनी आपल्या शिष्यांना त्यापैकी काहीही शिकवले नाही. उलट, (मत्तय २१:११) मध्ये असे म्हटले आहे की येशू ख्रिस्त (त्यांच्यावर शांती असो) हे एक संदेष्टा आहेत, पुढीलप्रमाणे: **[लोक म्हणाले, "हा येशू आहे, संदेष्टा"]**.

➤ ख्रिस्त (त्यांच्यावर शांती असो) यांनी आपल्या शिष्यांना शिकवले की त्यांनी चेहऱ्याने जमिनीवर पडून प्रार्थना करावी, जसे (मत्तय २६:३९) मध्ये आहे. तो कोणाला दंडवत घालत होता? त्याचा देव नाही का? इस्लाममध्ये प्रार्थना अशीच केली जाते.